

РЕШЕНИЕ

№ 789

гр. София, 11.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в публично заседание на 12.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **7959** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 118, ал. 3 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на С. С. М., чрез адв. А. Черногорски, със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет.1, ап.1, срещу Решение №Ц 1040-21-70/21.07.2020 г. на Директора на ТП на НОИ С. – град.

В жалбата е посочено, че оспореното решение, а от там и потвърденото с него разпореждане са незаконосъобразни, издадени в нарушение на материалния и процесуалния закон. Не е била извършена проверка по законосъобразност на издаденото и потвърдено разпореждане, като се твърди, че същото е издадено от некомпетентен орган и от наследващо се териториално поделение на НОИ. Сочи се, че АО неправилно е тълкувал и приложил материалноправните разпоредби на КСО. Моли се същото да бъде отменено. Претендират се разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Черногорски, които поддържа жалбата и моли съда да я уважи, по изложените в нея съображения. Претендира разноски съгласно представен списък на разноските.

Ответникът – Директорът на ТП на НОИ С.-град – в съдебно заседание не се явява, представлява се от юрк. В., която оспорва подадената жалба и моли същата да бъде отхвърлена, като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Съображения излага в постъпили по делото писмени бележки.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и влез

предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

По делото е установено, че от [фирма], ЕИК[ЕИК] за С. С. М. в ТП на НОИ - С. град са представени Удостоверения приложения № 9 (към чл. 8, ал. 1 от Наредба за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване, с данни относно правото на парично обезщетение по болнични листове № E20180126771 (за период на временна неработоспособност, определен с болничния лист от 05.02.2018 г. до 06.03.2018 г. вкл.) и № E20180126795 (за период на временна неработоспособност, определен с болничния лист от 07.03.2018 г. до 05.04.2018 г. вкл.).

Въз основа на декларираните данни в представените приложения и подадените данни в РОЛ, по реда на Наредбата за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване (НПОПДОО) на С. С. М. е било изплатено парично обезщетение - поради общо заболяване за 40 работни дни в размер на 2 257,07 лв.

При осъществявания контрол относно изплащането на парични обезщетения от ТП на НОИ са установени множество фирми - осигурители, подавали уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ за сключени трудови правоотношения и данни по чл.5, ал.4 от КСО за осигурени от тях лица върху максимален осигурителен доход, без да са внесени дължимите осигурителни вноски и без да са налице данни за осъществявана от тях стопанска дейност, което е довело до неоснователно изплащане на парични обезщетения за временна неработоспособност, бременност, раждане и майчинство, безработица и отпускане на пенсии в максимални размери съобразно декларирания доход. Сред тези фирми е и дружество [фирма], като за ограничаване на щетите на фондовете на ДОО, считано от 02.05.2018 г. дружеството е въведено в ПП „ИСЕОДД“ за наблюдение.

Контролът по разходите на ДОО на осигурителя [фирма] е осъществен на основание Заповед № ЗР-5-21-00405342/24.04.2018 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО за извършване на проверка, приключила с издаването на Констативен протокол № КВ-5-21-00674382\18.09.2019г., в който са обективирани следните факти и обстоятелства:

По данни от ТР дружество [фирма] е регистрирано с Решение №1 от 11.10.2005 г. по ф.д. 11258/2005 на Софийски градски съд с управител и едноличен собственик на капитала - Л. Х. Л. На 17.11.2016 г. в ТР за едноличен собственик и управител на дружеството е вписан И. К. Д., със седалище [населено място],[жк][жилищен адрес]. Съгласно данните от ТР, лицето е собственик/управител общо на 8 дружества. При справка в Регистър на трудовите договори е установено, че за И. Д. са подавани уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ за сключени трудови договори с различни дружества за периода 2004 г. - 2015 г., съгласно които лицето е заемало длъжности “кофражист“, “нискоквалифициран работник в строителството“, “общ работник“, “охранител“, “работник строителство“, “бояджия сгради“.От страна на проверяваното дружество за периода 2016 г. - 2018 г. съгласно Наредба № 5 от 29.12.2002 г. за съдържанието и реда на изпращане на уведомлението по чл.62, ал.5 от КТ са подадени уведомления за сключване/прекратяване на общо 91 бр. трудови договори с 90 лица. За С. С. М. на 12.05.2017 г. е подадено уведомление по чл.62, ал. 5 от КТ от [фирма] за сключен на 12.05.2017г. трудов договор на длъжност “търговски сътрудник” с възнаграждение 2 600,00 лв., който е прекратен от 01.08.2018 г. (назад във времето лицето е заемало длъжности “сервитьор“, “певец“, “продавач“, “обслужващ магазин“ с възнаграждение близко или равно на минималния осигурителен доход - съгласно ЗБ

на ДОО за съответните години).

За наетите лица за цитирания период са подавани данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО с вид осигурен "01" - за работещи по трудови правоотношения, с осигурителен доход близък или равен на максималния осигурителен доход (съгласно ЗБ на ДОО за съответните години). Подавани са и данни с декл. обр. 1 на една и съща дата за минал период за голям брой лица с вид осигурен "14" - за работещи без трудови правоотношения, с осигурителен доход близък или равен на средния осигурителен доход (съгласно ЗБ на ДОО за съответните години).

По данни от „Регистър приход“ на информационната система на НОИ, за разглеждания период дружеството не е внасяло дължимите осигурителни вноски по фондовете на ДОО, като задълженията за наетите по трудови правоотношения лица са в размер на 183 478,00 лв., изчислен по подадените данни по чл. 5, ал. 4 от КСО.

В Търговския регистър няма данни за обявени годишни финансови отчети от 2016 г. до момента на проверката, следователно фирмата не е осъществявала стопанска и търговска дейност за периода.

С цел изясняване на фактите и обстоятелствата по отношение на осъществяването на търговска/стопанска дейност от дружество [фирма] и след връчена на Заповед № ЗР-5-21-00405342/24.04.2018 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО, за извършване на проверка по разходите на Държавното обществено осигуряване на управителя И. К. Д., от същия в качеството му на едноличен собственик на капитала и управител на дружеството е изискано писмено да посочи местата, на които дружеството е осъществявало търговската си дейност. В представена на 09.05.2018 г. декларация, в качеството му на управител на дружеството същият е посочил точен адрес на търговски обект, стопанисван от дружеството в [населено място],[жк],[улица], представляващ склад за перилни препарати.

От Протокол № ПТ-5-21-00419882\10.05.2018 г. за извършена проверка на място от контролните органи на ТП на НОИ - С. град, е установено, че на посочения адрес няма търговски обект на дружеството и не са открити служители /работници, както и управителя.

С цел установяване на извършвана стопанска дейност от дружеството, с писмо с изх. № 1029-21-5611-13/09.05.2018 г. до ТД на НАП - С. град е изискана информация относно упражняваната от дружество [фирма] търговска дейност, наличието на регистрирани фискални устройства и търговски обекти, както и становище, дали наетите от дружеството лица са извършвали трудова дейност, за която да подлежат на осигуряване по реда на КСО.

С писма вх. №1029-21-5611/21.05.2018г., вх.№1029-21- 5611#132/16.09.2019 г. и №1029-21-5611#137/09.12.2019 г. от ТД на НАП - С. град е предоставена информация за дружеството, а именно: От 2016 г. няма данни за подадени ГФО от дружеството в Търговския регистър към Агенция по вписванията; за дружество "Г." Е. има данни за регистрирано фискално устройство - 1 бр., тип на обекта: обект за други услуги, с адрес [населено място], [улица], с дата на изтичане на контракта 26.04.2017 г. и с последен отчетен оборот на 29.12.2016 г. за продажба в брой на стойност 80,79 лв. за двама клиенти. На 01.08.2016 г. е отчетено по ФУ плащане в брой в размер на 50 421,85 лв., без данни за брой клиенти. Декларираните приходи от дружеството през периода от 2012 г. до 2018 г. вкл. не са достатъчни за обезпечаване на плащания по трудови правоотношения в дружеството и задължителните ЗОВ. От дружеството са били подадени декларации обр. № 1 и обр. № 6 за много голям брой лица, което е

констатирано, че не съответства на дейността му и на декларираните приходи от нея, като декларираните задължения за ДДФЛ, ДОО, ЗО, УПФ не са издължени.

Дружеството няма подадени и ГДД по чл.92 от ЗКПО за 2017 г. и 2018г.

Единственият адрес с регистрирано фискално устройство в [населено място] е бил посетен от контролните органи на ТП на НОИ - С. град, но такъв обект не е установен. Извършената проверка от ТП на НАП - С. е приключила с протокол № П-22221418040090-073-001/27.12.2018г., в който са обективирани констатациите на контролните органи. Проверката е възложена за установяване на реално извършвана икономическа дейност, отчитане и деклариране на приходи и разходи от дружеството, наети лица по ТПО и др. Установено е подаването на голям брой уведомления за сключени трудови трудови договори и осигурителни декларации, което не съответства на дейността на дружеството и декларираните размери на приходи.

С писмо изх. №1029-21-5611#14/09.05.2018 г. е поискано от Дирекция “Инспекция по труда“ - С. съдействие и извършване на проверка в рамките на предоставената им компетентност в [фирма], за установяване дали наетите лица са извършвали трудова дейност, за която да подлежат на осигуряване по реда на КСО.

От получен отговор е установено, че при извършените проверки от инспекторите на Д “ИТ“ по спазването на трудовото законодателство, на декларираните от И. Д., в качеството му на управител, адреси на търговски обекти на управляваните от него дружества, включително и [фирма], не са открити служители/работници и управителя на дружеството.

С двустранно подписан протокол от 31.08.2018 г., от страна на служител от Дирекция “Инспекция по труда“ - С. на представител на контролните органи на ТП на НОИ -С. град са предоставени копия от представените документи от И. Д. за [фирма].

При извършен анализ на предоставените документи от Д “ИТ“, са констатирани редица различия с наличните в ТП на НОИ - С. град документи, представени от същото лице, а именно: номерата на личните карти на някои от лицата, посочени в представените документи, не кореспондират с данните от НДБ “Население“ при ГД ГРАО или са с изтекла валидност към дата на сключването на договорите. Има трудови договори, сключени на 01.01.2017 г. - официален празник, както и молби за започване на работа с посочени дати, които са почивни дни, различен формат на ведомостите за работни заплати за един и същи период и др.

С писмо изх. №1029-21-5611#34/23.10.2018 г. е било изискано от ИА “ГИТ“ повторна проверка на фактите, констатирани при предходни проверки от контролните органи на Д “ИТ“ - С. и ТП на НОИ - С. град, както и на установените различия и несъответствия в представените от И. Д. документи за [фирма].

Съгласно писмо вх. №1029-21-5611#36/07.02.2019 г., от Дирекция “Инспекция по труда“ - С. е извършена през месец август 2018 г. последваща проверка в [фирма]. В хода ѝ е констатирано, че назначените по трудови правоотношения лица в дружеството са с “нереално високи заплати“. От контролните органи на Д “ИТ“- С. са посетени всички посочени адреси за обекти на дружеството, като е установено, че не се извършва стопанска дейност и няма данни да е извършвана такава след придобиване на собствеността от И. Д.. Според представени в хода на проверката платежни документи, за периода от м. май до м.юли 2018 г. на служителите се изплаща срещу подписи брутно трудово възнаграждение, а от 01.05.2018 г. са обявени престои за неограничано време. Предвид това обстоятелство и съмнението за измама, след изтичане на сроковете за изпълнение на дадените предписания са били

възложени и последващи проверки.

От извършените проверки за [фирма] е установено, че дружеството няма реално функциониращи търговски обекти, в които декларираните от страна на дружеството служители /работници да полагат труд, липсват документи, доказващи реални обороти на фирмата и приходи, въз основа на които да се изплащат „нереално високите заплати“, няма данни и не може да се установи, че дружеството реално е извършвало дейност, съответно, че лицата, за които са подадени Уведомления по чл.62, ал. 5 от КТ, са упражнявали реално трудова дейност, за която да подлежат на осигуряване по КСО.

Установено е, че лицата (вкл. и С. С. М.), за които има подадени уведомления за сключени трудови договори и данни по чл.5, ал.4 от КСО, нямат качеството на осигурени лица по смисъла на §1, т. 3 от Допълнителните разпоредби (ДР) на КСО, тъй като не се установяват данни реално да са упражнявали трудова дейност като една от императивно изискуемите предпоставки по чл. 10, ал. 1 от КСО за възникване на осигурително правоотношение.

В хода на извършваната проверка и преди постановяване на разпорежданията за възстановяване на суми от контролните органи при ТП на НОИ - С. град са изпратени писма до декларираните от страна на [фирма] лица за събиране на сведения и пояснения, с оглед изясняване на факти и обстоятелствата, свързани с възникването на осигуряване по смисъла на чл. 10, ал. 1 от КСО и § 1, т. 3 от ДР на КСО (вкл. и до жалбоподателката).

Въз основа на тези факти и обстоятелства, установени при извършените проверки и на основание чл.108, ал.1, т.3 от КСО са издадени Задължителни предписания № ЗД-1-21-00674027/18.09.2019 г. на дружество [фирма] за подаване на декларация обр.1 с код „заличаване“ за лицата, за които има подадени данни по чл.5, ал.4 от КСО за периода от 01.01.2017 г. до 30.11.2018 г., вкл. и за С. С. М., за периода от 12.05.2017 г. до 31.07.2018 г. вкл.

Поради невъзможност да бъде открит управителя И. Д. на декларираните от него адреси, предписанията са връчени по реда на чл.110, ал.4 от КСО, чрез поставяне на съобщение на табло в административната сграда на НОИ и са влезли в сила на 02.11.2019 г.

Предвид неизпълнението на задължителните предписания, на основание чл.3, ал.13 от Наредба № Н-8/29.12.20015г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица (в сила до 03.01.2020 г.) данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, подадени от името на [фирма] за посочения период, през който дружеството не е извършвало дейност, са били заличени служебно.

Според жалбоподателя решението на Директора на ТП на НОИ С.-град е незаконосъобразно, постановено в противоречие с материалния закон, тъй като е издадено от некомпетентен орган - ТП на НОИ - С.-град, вместо от компетентното според жалбоподателката териториално поделение на НОИ - С.-област.Направеното оплакване е неоснователно, съгласно императивната разпоредба на чл.40а, ал.1 от КСО, документите и данните за изплащане на парично обезщетение за временна неработоспособност или трудоустрояване се представят в съответното териториално поделение на НОИ от осигурителите, техните клонове и поделения и осигурителни каси — до 10-то число на месеца, следващ този, през който осигуреното лице е представило документите за изплащане на обезщетението пред осигурителя.

В чл.2, ал.1 от Наредбата за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване е регламентирано, че паричните обезщетения и паричните помощи се изчисляват и изплащат от съответното териториално поделение на НОИ, с изключение на паричните помощи за инвалидност поради общо заболяване, когато осигуреното лице няма необходимия осигурителен стаж за отпускане на пенсия за инвалидност поради общо заболяване.

Предвид изложеното настоящата инстанция намира, че законосъобразно, оспореното решение е издаден от компетентния административен орган.

На следващо място съгласно разпоредбата на чл.40, ал.1 от КСО осигурените лица за общо заболяване и майчинство /ОЗМ/ имат право на парично обезщетение вместо възнаграждение за времето на отпуск поради временна неработоспособност и при трудоустройство, ако имат най-малко 6 месеца осигурителен стаж като осигурени за този риск.

Съгласно разпоредбата на чл.40, ал.3 от КСО паричните обезщетения за временна неработоспособност, трудоустройство, бременност и раждане и за отглеждане на малко дете и помощите от ДОО се изчисляват и изплащат от НОИ на осигурените лица по декларирана от тях лична банкова сметка. Ако лицето няма право на обезщетение или помощ, длъжностното лице, на което е възложено ръководството по изплащането на обезщетенията и помощите или друго длъжностно лице, определено от ръководителя на териториалното поделение на НОИ, издава разпореждане за отказ.

Разпоредбата на чл.48а от КСО определя предпоставките за възникване на правото на парично обезщетение за бременност и раждане, като се изисква кумулативно наличие на две предпоставки: 1/ лицето да е осигурено за ОЗМ при настъпване на осигурителния риск и 2/ да има 12 месеца стаж за този риск.

Видно от посоченото, достатъчно и необходимо условие е лицето да отговаря на предвидените от законодателя изисквания, за да му бъде изчислено и изплатено парично обезщетение за временна неработоспособност.

В случая не е спорно обстоятелството, че С. М. има изискуемия осигурителен стаж, положен при други осигурители. За отпускането на претендираното обезщетение обаче законодателят е предвидил, както в разпоредбата на чл.40, ал.1, така и в тази на чл.48а от КСО, императивното изискване лицето, към момента на настъпване на осигурителния риск да е осигурено лице за съответния риск.

Съгласно чл.10 от КСО осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл.4 и продължава до прекратяването ѝ.

С оглед резултатите от извършените и подробно изложени в оспорваното решение проверки на осигурителя [фирма] и с оглед установената при същите липса на извършвана дейност от дружеството, респ. трудова дейност от наетите по трудов договор лица /в това число и от С. М./, довели до заличаването на данните, подадени по чл.5, ал.4 от КСО, е направен обоснован извод, че С. М. не отговаря на първата императивно изискуема предпоставка за възникване правото на обезщетение, т.к. към момента на настъпване на осигурителния риск няма качеството на осигурено лице.

При заличени данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за периода от месец 01.2017 г. до месец 11.2018 г. вкл., подадени от [фирма], ЕИК[ЕИК], са налице нови данни, имащи значение за определяне правото на парично обезщетение и в случая е приложима хипотеза на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО за възстановяване на неоснователно изплатеното парично обезщетение поради временна неработоспособност.

Съгласно чл. 114, ал. 2 от КСО добросъвестно получените суми за осигурителни плащания не подлежат на възстановяване от осигурените лица с изключение на изрично предвидените случаи, при които възстановяването на сумите е без лихва до изтичането на срока за доброволно изпълнение, като в т. 2 е предвидена и хипотезата, при която след изплащането на обезщетенията са представени нови документи или данни, които имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащане.

Предвид заличаването на данните за осигурителен стаж и осигурителен доход на С. С. М. за периода от 12.05.2017 г. до 31.07.2018 г. вкл., подадени от [фирма], са налице нови данни по смисъла на чл.114, ал. 2, т. 2 от КСО, които сочат, че паричното обезщетение за временна неработоспособност на С. С. М., по болнични листове № Е20180126771 за периода от 05.02.2018 г. до 06.03.2018 г. вкл. и № Е20180126795 за периода от 07.03.2018 г. до 05.04.2018 г. вкл., в общ размер на 2 257,07 лв. са неоснователно изплатени, тъй като същата няма качеството на осигурено лице по смисъла на § 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО чрез [фирма] и не отговаря на една от кумулативно изискуемите предпоставки по чл. 40, ал. 1 от КСО за изплащане на парично обезщетение.

С оглед изложеното съдът приема, че оспореното решение, както и потвърденото с него разпореждане са законосъобразни.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 100 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 36 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. С. М., чрез адв. А. Черногорски, със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет.1, ап.1, срещу Решение №Ц 1040-21-70/21.07.2020 г. на Директора на ТП на НОИ С. – град.

ОСЪЖДА С. С. М., с ЕГН: [ЕГН], да заплати на ТП на НОИ С.-град сумата от 100 лв. /сто/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14- дневен срок от съобщаването му, пред ВАС.

СЪДИЯ:

